

[Chr. Ernst Christensen.]

Et Forsøg af den Art, som er foreslaaet i Lovforslaget, at Biler og Baner samarbejder, synes jeg ikke vi fra Rigsdagens Side kan modsætte os. Vi har tidt og ofte krævet Underskuddet bort, vi har krævet mere Smidighed og mere Samarbejde mellem Baner og Biler, og vi kan derfor ikke modsætte os, naar Statsbanerne nu ønsker at gøre et Forsøg. Det er heller ikke vor Mening at gøre det. Jeg forstod ogsaa af den højtærede Ministers Udtalelser, at der skal ikke laves et stort Statsapparat af den Grund, det skal ikke være faste Rammer med store Forpligtelser. Nej, denne Virksomhed maa drives som et privat Foretagende, og det anser jeg ogsaa for givet, at den vil blive; det kan den meget godt blive.

Saa skal jeg blot til Slut sige til det ærede Medlem Hr. Hedelund om den Rute, der omhandles i dette Forslag — jeg har sagt det en Gang før —, at vi er ikke saaledes stillet dernede, at vi, selv om dette Lovforslag ikke bliver vedtaget, vilde blive ved at give denne Koncession til den nuværende Koncessionshaver; der foreligger et fuldt udarbejdet Forslag, hvorved, hvis dette Lovforslag ikke bliver vedtaget, Amtet kommer til at drive Rutebilerne. Det er undertegnet af det af Banebestyrelsen nedsatte Udvalg, og med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg læse et Par Ord op derom.

„Hvis Rutebilselskabet oprettes paa ovenfor nævnte Maade, udtaler vi som vor Opfattelse, at de øvrige Rutebiler i Sønderborg Amt bør inddrages under samme Selskab“ — altsaa Amtsselskabet — „efterhaanden som de nuværende Koncessioner udløber, idet vi mener, at det er en Betingelse for at opnaa et sikkert Overskud af Betydning“, og at ikke alene Oplandsruterne paa Als, men ogsaa Amtets øvrige Ruter bliver inddraget under dette Selskab. Det viser jo, at enten det gaar saadan eller saadan, ophører den nævnte Mands Koncession i 1935.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har ikke Ret, naar han paa Foranledning af mine Bemærkninger om denne Sag siger, at vi fra konservativ Side aldrig vil gøre noget for Sønderjylland; jeg synes, Begivenhederne viser det stik modsatte. Jeg begyndte jo netop ogsaa mit Indlæg med at sige, at saa vidt jeg forstod, forelaa der ikke her et nationalt Problem, og som saadant har man altsaa heller ikke villet

tage det op her. Under disse Forhold kan jeg ikke se, at Sønderjylland skulde behandles anderledes i denne Henseende end en hvilken som helst anden Egn her i Landet, og derfor synes jeg, at mine Bemærkninger ikke har mindste Relation til Spørgsmaalet Sønderjylland; de drejer sig kun om det økonomiske Problem.

Naar det ærede Medlem siger, at der var en underlig Inkonskvens i min Udtalelse om, at man ikke gennem en forhøjet Afgift paa Bilkørsel burde skaffe sig en indirekte Afgift til Afløsning af en direkte Skat, synes jeg heller ikke, det ærede Medlem har helt Ret. Jeg er i mange Tilfælde ikke nogen Modstander af indirekte Afgifter, men jeg er ingen Ven af ved en kunstig Driftsform at tilvejebringe en indirekte Beskatning.

Hvad endelig angaar Spørgsmaalet om, hvad der er bedst, Privatdrift eller Statsdrift, saa erkender jeg, at Privatdriften ofte har vist, at den ikke magtede Opgaven. Her gaar det altid lettere for den offentlige Drift, for dér er det jo andre, der kommer til at betale. Den højtærede Minister var ganske enig med mig i, at for saa vidt det gjaldt en lille Historie, Dritten af et Automobil, var den private Drift af en saadan Art, at det offentlige ikke kunde konkurrere. Det bliver ogsaa et af de Spørgsmaal, man i Udvalget maa komme lidt ind paa, hvor store Selskaber det egentlig drejer sig om, og i det hele taget maa vi jo se, om man gennem Forhandlingerne i Udvalget kan faa det Indtryk, at det ligger saa højt oppe, at der ikke bliver nogen afgørende Forskel paa, om Foretagendet drives af Statsbanerne eller af private.

Som jeg allerede sagde i mit første Indlæg, holder jeg ikke hysterisk fast ved, at intet som helst maa drives af det offentlige, og det er jo muligt, at der kan fremlægges Oversigter, som viser, at der i dette Tilfælde ingen synderlig Risiko er ved at lade det offentlige gøre det fremfor de private.

Til den højtærede Minister har jeg kun ganske faa Bemærkninger. Jeg maa erkende, at efter de af ham givne Oplysninger er min Kritik af det foreliggende Lovforslag blevet noget afsvækket. Jeg maa erkende at have nævnt et alt for højt Tal med Hensyn til det Underskud, som Als-Banen i Øjeblikket har. Jeg maa ogsaa erkende, at jeg ikke har været — hvad jeg vel burde have været — klar over, at det, der sker ved, at Statsbanerne eventuelt overtager den paagælden-